

Sygn. akt I C 298/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Lisowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2022 roku

sprawy z powództwa(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko M. W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Powództwo oddala.

II. Zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. na rzecz pozwanego M. W. kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 298/22

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wytoczyła powództwo przeciwko M. W. o zapłatę kwoty 14 343,91 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 24 lipca 2021 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że wierzytelność dochodzona niniejszym pozwem wynikająca z umowy pożyczki zawartej w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością została nabyta przez powódkę na mocy umowy cesji wierzytelności z dnia 22 grudnia 2021 roku od (...) (grupa (...)).

Strona pozwana zawarła z Z. Spółką z ograniczoną umowę pożyczki z dnia 12 stycznia 2020 roku o numerze (...) na kwotę 22 080,07 złotych na warunkach określonych w umowie pożyczki, ogólnych warunkach umowy oraz Tabeli Opłat i Prowizji. Należność będąca przedmiotem umowy została rozłożona na 36 rat płatnych w terminach określonych umową pożyczki. Przed zawarciem umowy pożyczki, strona pozwana zapoznała się z treścią umowy pożyczki, ogólnymi warunkami umowy oraz Tabelą Opłat i Prowizji oraz zaakceptowała zawarte tam warunki.

Na mocy zawartej umowy strona pozwana pożyczyła, a pożyczkodawca udzielił stronie pożyczkę w kwocie 11 024,93 złotych. Na łączną kwotę pożyczki składa się kapitał w kwocie 11 024,93 złotych, prowizja za udzielenie pożyczki w kwocie 11 024,93 złotych oraz odsetki umowne 30,21 złotych.

Strona pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy, w związku z czym na mocy oświadczenia pożyczkodawcy umowa została rozwiązana z dniem 23 lipca 2021 roku. Z dniem rozwiązania umowy niespełnione należności stały się natychmiast wymagalne.

Powód po dokonaniu przelewu wierzytelności zawiadomił stronę pozwaną oraz wezwał do zapłaty zaległości. Strona pozwana do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała należności dochodzonych pozwem, nie odpowiedziała na wezwanie do zapłaty, jak również nie zakwestionowała roszczenia.

W odpowiedzi na pozew pozwany M. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zaprzeczył, że zawarł z pożyczkodawcą umowę kredytu konsumenckiego na warunkach opisanych w wydruku umowy konsolidacyjnej (...)nr (...) z dnia 12 stycznia 2020 roku. Zaprzeczył również, że wyrażał na zawiązanie takiego stosunku na odległość oraz, że doręczony został mu trwały nośnik zawierający zapis kontraktu przedstawionego w wydruku Umowy Konsolidacyjnej (...)nr (...) z dnia 12 stycznia 2020 roku. Jednocześnie z dalekiej ostrożności pozwany zakwestionował, że powódka nabyła wierzytelność z wyżej wskazanej umowy pożyczki. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej i biernej, nieudowodnienia roszczenia, a także niewymagalności roszczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Z powołanego przepisu wynika jedna z naczelnych zasad procesu sądowego polegająca na tym, że dowód wykazania prawdziwości określonego faktu obciąża tego, kto się na dany fakt powołuje dla uzasadnienia dochodzonego przed sądem prawa. Ciężar udowodnienia okoliczności przytoczonych przez powoda w uzasadnieniu treści pozwu spoczywał więc na powodzie. Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Nierealizowanie przez stronę wspomnianego „obowiązku” naraża ją na niekorzystne skutki procesowe swoich działań, w postaci przegrania procesu sądowego. Podkreślić bowiem należy, iż nie jest dowodem samo twierdzenie, że pozwana winna spełnić na rzecz powoda określone świadczenie pieniężne. Ponadto zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego, rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zamierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, których wykazanie obciąża stronę procesu, stosownie do treści art. 232 k.p.c.

Legitymacja procesowa oznacza uprawnienie do występowania w procesie w charakterze powoda (legitymacja czynna) lub pozwanego (legitymacja bierna). Rozróżnia się przy tym legitymację materialną - wynikającą z posiadania prawa podmiotowego lub interesu prawnego podlegającego ochronie na drodze sądowej oraz legitymację formalną - oznaczającą uprawnienie do wytoczenia powództwa i popierania go w celu ochrony praw podmiotowych własnych bądź cudzych.

Przed oceną merytoryczną sprawy Sąd zawsze z urzędu ustala czy strony występujące w procesie posiadają legitymację, jej brak zawsze skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby, a dokładniej bez możliwości merytorycznej oceny roszczenia.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że zgodnie z umową konsolidacyjną (...)zawartą w dniu 12 stycznia 2020 roku (k. 10-12v) pożyczka konsolidacyjna może być udzielona pożyczkobiorcy, który, między innymi, posiada aktywny Profil Klienta na Stronie Internetowej w przypadku wnioskowania o Pożyczkę za pośrednictwem Strony Internetowej (§ 3 ust. 1 pkt f). Powódka nie wykazała, że pozwany posiadał Profil Klienta na Stronie Internetowej, a także, że za jej pośrednictwem zawnioskował o pożyczkę. Tymczasem pozwany zakwestionował, że zawarł umowę pożyczki z pożyczkodawcą.

Wprawdzie powódka przedłożyła odpis ramowej umowy sprzedaży wierzytelności z tytułu umów kredytów konsumenckich (k.16-18v) oraz umowę przelewu wierzytelności (k. 19-23), jednakże nie wykazała, że wierzytelność

przysługująca względem M. W. była przedmiotem tychże umów. Z pewnością nie dowodzi temu załącznik (k.30), który jest zupełnie nieczytelny. Wobec powyższego, a także wobec kwestionowania legitymacji czynnej powódki przez pozwanego, w ocenie Sądu powódka nie udowodniła swojej legitymacji czynnej.

Nadto należy zauważyć, że pożyczkodawca pismem z 23 lipca 2021 roku wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 14 526,28 złotych. W zawiadomieniu dłużnika o przelewie wierzytelności powódka wzywa pozwanego do zapłaty kwoty 15 314,28 złotych. Zgodnie z umową natomiast całkowita kwota do zapłaty wynosiła 23 761,08 złotych. Powódka nie wskazała kwoty, którą dotąd pozwany spłacił, jak również nie wykazała w jaki sposób wyliczyła pozostałe do zapłaty zadłużenie pozwanego. Niekonsekwentnie przedstawiana dochodzona należność budzi wątpliwości Sądu, co do prawidłowości wyliczeń powódki.

Z uwagi na powyższe i stanowisko pozwanego, w ocenie Sądu, dowody przedstawione przez powódkę są niewystarczające dla wykazania istnienia zobowiązania pozwanego.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.